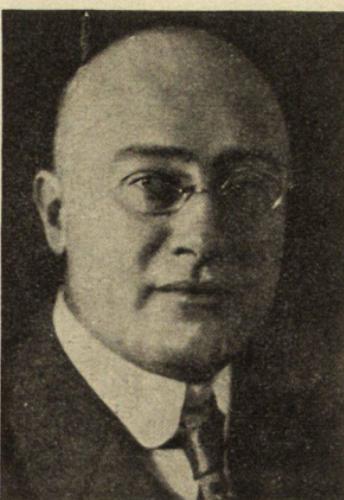

Каргъ-Елертъ, Зигфридъ — Karg-
Eiert, Siegfried — плодовит компо-
нистъ-модернистъ, род. 21 ноемв.
1877 въ Оберндорфъ на Некаръ,
възпитаникъ на Лайпцигската кон-
серватория, дето Райнеке, Ядасонъ,
Хомойеръ, Таме, Райзенauerъ и
Вендлингъ сѫ били негови учители;
отъ 1919 е преподавател въ сѫщата
консерватория. Неравно въ своята
цѣлостъ, творчеството на К. Е. стои
ту подъ знака на новата музика,
ту е въ традиционния стилъ, но
винаги отразяваща една голѣма тех-
ническа сржчностъ и умѣние, като
хумористичното, гротескното, на-
смѣшливото и подигравателното ле-
жатъ въ неговата творческа при-
рода. Творби: една оркестрова сю-
ита; една соло-соната и соло-пар-
тита, симфонична легенда — за ци-
гулка; квинтетъ за обой, 2 клари-
нета, хорна и фаготъ; 3 сонати, 3
сонатини; „Изъ моята швабска ро-
дина“; „Валсови сцени“; „Декаме-
ронъ“; „Пътни картини“; „Изъ се-
веръ“; „Афоризми“ — за пиано; со-
ната за виолончель и пиано; фан-
тазия и фуга; „Пасакализ“, „Хорал-
ни импровизации; 3 симфонични хорала“; 3 симфонични канцони; 3
импресии; една соната и 3 пастела —
за органъ; 3 сонати; 3 сонатини;
партита; акварели; живописни сце-
ни; оркестрални студии; 8 писес,
мадригали и др. за хармониумъ. (К.
Е. е майсторъ на новия *Kunstha-
ptopium*); соната за кларинетъ и
пиано; соната-апасионата за флейта
соло и др. Писаль: „Теоретично-
практична елементарна школа за
свирене легато“, „Първите основни
студии“, „Изкуството на регистрира-
нето“, „Техниката на хармониума“ —
за хармониумъ. Освенъ това, пи-
салъ: „Модерно акордово и тонали-
тетно учение“, „Акустически тонъ,
звукъ и функционни опредѣлzenia“
и др.

Карелъ, Рудолфъ — Karel, Rudolf —
значителен чешки компонистъ,
род. 9 ноемв. 1880 въ Пилзенъ,
училь въ консерваторията (Двор-
жакъ) и университета въ Прага,
сега е професоръ въ тамошната
държавна консерватория. Творби:
„Ренесансона симфония“, симфония
за цигулка и оркестъръ, „Славянско
скерцо“, „Славянски танцови пѣсни“
и симфоничните поеми: „Идеали“,
и „Демонъ“ — за оркестъръ, „Въз-

кресение“ — симфония за соли, хоръ
и оркестъръ (писана за тържества-
та по случай 10 годишнината на
Чехословашката република и полу-
чила държавна награда), операта
„Сърдцето на Елза“, клавирни твор-

Рудолфъ Карелъ

би, пѣсни и др. Най-нови творби:
„Капричио за цигулка и оркес-
търъ, клавирквартетъ, операта —
„Смѣртъта на кръстника“. К. е съ-
действувалъ живо за осъществяв-
ването на фестифала отъ българска
музика презъ зимата 1928 въ Прага.

Каренъ, Тереза — Carréen, Teresa —
бележита пианистка и даровита
компонистка, род. 22 дек. 1853 въ
Каракасъ (Венецуела), умр. 13 юни
1917 въ Ню-Йоркъ, учила при Гот-
шалкъ въ родния си градъ и при
Матия въ Парижъ, концертirала
съ необикновено голѣмъ успѣхъ
въ цѣла Европа и Америка. К. се е
славѣла съ съвършената си тех-
ника и външна стихийностъ при
свиренето. Като компонистка се
представлява отъ клавирни нѣща,
единъ струненъ квартетъ и др.

Карецацандо, ит. carezzando — нѣжно,
гальовно.